

bovati, že obeslání člena Národního shromáždění pod pohrůžkou peněžitým trestem nevyžaduje ještě souhlas příslušné sněmovny, jehož jest tedy třeba teprve při uložení trestu. Vyšetřující soudce v souzeném případě uložil peněžitý trest 100 Kč členu poslanecké sněmovny Josefu S-ovi, nevyžádav si předem souhlasu poslanecké sněmovny; tím porušil zákon v ustanovení § 24 úst. list. Po formální stránce se jen podobá, že propadnutí peněžitého trestu, jak naň uznal vyšetřující soudce, jest právě jeho »uložením« podle rčení, jehož používá § 159 tr. ř. Bylo proto o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona podle §§ 33 a 292 tr. ř. uznati právem, jak se stalo.

Čís. 3425.

Při odsouzení pro přečiny a přestupky možno odsouzeného vyhostiti jenom tenkrát, když to zákon výslovně ustanovuje.

Při odsouzení podle § 460 tr. zák. je nepřipustné vyhoštění odsouzeného (§ 249 tr. zák.).

(Rozh. ze dne 21. března 1929, Zm II 67/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudkem okresního soudu v Jablunkově ze dne 11. prosince 1928, pokud jím bylo uznáno na vedlejší trest vyhoštění, byl porušen zákon v ustanovení §§ 240, 249 a 250 tr. zák., výrok ten a v důsledku toho i opatření soudní na základě jeho učiněná se zrušují.

D ů v o d y:

Ze spisů okresního soudu v Jablunkově plyne tento děj: Dne 7. prosince 1928 byl na nádraží v Č. T. přistižen obžalovaný, narozený dne 19. září 1909 v Ž. v Polsku a příslušný do J. v Polsku, při tom, když cestujícímu Janu Ch-ovi ukradl z kapsy toboleku se 180 Kč. Obžalovaný byl dodán do věznice okresního soudu v Jablunkově a byl při hlavním přelíčení, o němž pořízen záznam ze dne 11. prosince 1928, uznán vinným přestupkem krádeže podle § 460 tr. zák. a odsouzen za to podle téhož § použitím § 266 tr. zák. do vězení na 8 dnů bezpodmínečně, při čemž také bylo vysloveno vyhoštění obžalovaného. Jak jest patrné z nařízení o výkonu trestu, odpykal si obžalovaný trest dne 20. prosince 1928 a bylo nařízeno, by byl odevzdán okresnímu úřadu v Č. T. k vyhoštění. Podle zákona ze dne 9. dubna 1920, čís. 293 sb. z. a n. o ochraně osobní svobody, nesmí býti nikdo z určitého místa vyhoštěn, stejně tak z určitého území mimo případy, stanovené zvláště zákonem. Poněvadž při odsouzení pro přečiny a přestupky možno odsouzeného vyhostiti jenom tenkrát, když to zákon výslovně ustanovuje (srov. rozhodnutí nejv. soudu č. 1794 sb. n. s.), jest zřejmo, že rozsudkem okresního soudu v Jablunkově byl porušen zákon v ustanoveních §§ 240, 249 a 250 tr. zák., neboť § 460 tr. zák. nepřipouští

vyhoštění odsouzeného. Bylo proto podle §§ 33 a 292 tr. ř. o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona uznati právem, jak se stalo.

Čís. 3426.

Ke skutkové podstatě zločinu násilného smilstva podle § 127 tr. zák. se nevyhledává, by pachatel soulož vykonal, stačí, že ji »předse-
vzal«; není třeba, by se pachatel dopustil násilí.

Nejde o zmatek čís. 6 § 344 tr. ř., nedal-li porotní soud k hlavní otázce na zločin § 127 tr. zák. eventuální otázku na přestupek § 20 zákona ze dne 11. července 1922, čís. 241 sb. z. a n., ač vyšlo na jevo při hlavním přeličení, že se obžalovaný nedopustil násilí.

Porušení předpisu chráněného zvláštní pohrůzkou zmatečnosti (§ 344 čís. 6 tr. ř.) nelze uplatňovati též se všeobecného hlediska § 344 čís. 5 tr. ř.

Nebyla-li obžaloba při hlavním přeličení změněna, musí býti hlavní otázka podle § 318 tr. ř. přizpůsobena jak co do okolností skutkových, tak i do zákonných známek trestného činu obžalobě, bez ohledu na to, nasvědčují-li výsledky přeličení vůbec tomu, že tento žalobní skutek je trestným činem, za nějž jej pokládá obžaloba, či nikoliv.

Jde-li o trest na svobodě, při jehož vyměření bylo podle § 265 tr. ř. přihlíženo k trestu na svobodě, jenž uložen obžalovanému dřívějším právomocným nálezem, rozhoduje o délce trestu na svobodě ve smyslu § 1 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 562 sb. z. a n. úhrn obou trestů.

(Rozh. ze dne 22. března 1929, Zm II 470/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku porotního soudu v Brně ze dne 8. září 1928, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem násilného smilstva podle § 127 tr. zák. Naproti tomu vyhověl zmateční stížnosti státního zastupitelství do téhož rozsudku, pokud jím byl odsouzenému povolen podmíněný odklad výkonu trestu, zrušil napadený rozsudek nalézacího soudu ve výroku, jímž byl obžalovanému povolen podmíněný odklad výkonu trestu a zároveň vyslovil, že trest jest nepodmíněný.

Důvody:

Zmateční stížnost obžalovaného napadá rozsudek porotního soudu číselně důvody zmatečnosti podle § 344 čís. 5 a 6 tr. ř. Zmatky tyto shledává v tom, že sborový soud porotní 1) nedal porotcům ohledně skutku, jehož se obžalovaný dopustil podle obžaloby dne 28. července 1927, hlavní otázku na zločin zprznění podle § 128 tr. zák., ač prý svědkyně Růžena T-ová při hlavním přeličení dne 8. září 1928 udala na rozdíl od své dřívější nepřisežné výpovědi, že obžalovaný ji dne 28. července 1927 v pokoji hostince sice ohmatával a odkrýval, že však tehdy k souloží nedošlo, 2) opomenul dáti porotcům otázku na pře-